

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden a kiadóhivatalban, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
CIRNER J. JÓZSEF
pap nagykereskedése, hova az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adhatnak vissza.

KÖZÉRDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

Előfizetési feltételek:
helyben hűzhető hordva vagy vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt

Hirdetmények díja:
□ ezertiméterenként 3 kr.
Kereskedők és gyárosok külön kedvezményben részesülnek. Bélyegdíj 30 kr.
Nyilttér sora 20 kr.

A mi theologiai akadémiánk.

(Vége)

Azzal a bevégzett tényre állunk szemben, hogy az egyházkerület 1889-ben gróf Bethlen Géza indítványára elhatározta egy egyházkerületi theol. akadémia felállítását Kolozsvárra. Ugyanezért elutasította a Bethlen-főiskola előjáróságának azon kérését, hogy az ott üresedésben levő 5-ik theol. tanszék a törvény értelmében betöltessék, s gróf Bethlen Géza akkori enyedi főgondnok indítványára azt is elhatározta, hogy „az igazgatótanács, az enyedi kollegium előjáróságával egyetértve, a netalán időközben eléálló hiányokat ideiglenes tanerők alkalmazásával pótolta.” Gróf Bethlen Géza — dicséretére legyen mondva — azóta lemondott gondnoki állásáról. Felteszszük ismert ösztönzéséről és lovagiaságáról, hogy nem sejtette, minő fegyvert adott ezen indítványával a kollegium ellenségeinek kezébe.

Az 1889-iki közgyűlés elvetette az igazgatótanács és a püspök azon javaslatát, hogy a kolozsvári akadémia költségeinek fedezésére az enyedi kollegium jövedelmének „feleslege” is fordítassék s megbizta az igazgatótanácsot „a szükséglet fedezetének különböző lehető forrásai felkutatásával”; kutatni nem igen kutatott az igazgatótanács, hanem hatalmaskodva elvette a szegény papok és egyházak számára rendelt államsegélyt; a papi és egyéb testületi alapok konverzió nyereségyéből; a szegény enyedi theol. diákok konviktusának dotációját és efféléket. 1894-ben ki is mutatta a közgyűlésen, hogy a fedezet megvan s 1895-ben megnyitja az akadémiát Kolozsvárra. Azt azonban, hogy a fedezet megvan és biztosítva van, csak állította, de nem bizonyította be. Mert az 1894. évi közgyűlésen nem engedte meg a költségvetés részletes tárgyalását, hanem elfogadta jóhiszeműen. Mi pedig alapos kétséget támasztunk a fedezet realitása iránt azért,

mert megbízható forrásból tudjuk, hogy az igazgatótanács két ízben fordult bizalmasan a kollegium előjáróságához azon „szives” kéréssel, hogy legalább két tanár fizetését vállalja el a kolozsvári akadémián, s miután ez kereken visszautasított: legújabbán kérte az igazgatótanács a Bethlen-főiskolától Kovács Ödönt javadalmával és „megszerzett jogaival” „a papnevelés emelésének érdekében”. Még az is tudva van, hogy nógatja és szidja az egyházmegyét, mert nem gyűjtenek elég pénzt „a papnevelés emelése érdekében”. A nagyenyedi egyházmegye képviselőjét is Krisztustalan módon ledorongolta. A Bethlen-kollegium azon idő alatt, amíg kutaták odafenn a fedezetet, összeszedte erejét és betöltötte az üresen levő tanszékét 1891-ben a nt. Józsa Zsigmond megválasztásával. Az igazgatótanács hirdette ki a pályázatot; a közgyűlés ellenmondás nélkül végrehajtotta a választást. Addig, amíg megnyílik a kolozsvári akadémia, elfogadta a Bethlen-kollegium előjárósága Berde Sándort, az egyházkerületi nem létező akadémia eximittált tanárát és a még hiányzó tanerőt Kiss Albert tanárjelölttel pótolta.

De időközben, gyors egymásutánban, Isten csapásaként, Józsa Zsigmond, Kiss Albert, Hege-düs János és Berde Sándor meghaltak. Erre az igazgatótanács, talán azt remélve, hogy az enyedi theol. akadémia is meghalt, újból kérte dr. Kovács Ödönt javadalmával és megszerzett jogaival.

A főiskola előjárósága — értesülésünk szerint — felterjesztést tett az igazgatótanácshoz, hogy Kovács Ödönt nem bocsátja el, mert szükség van rá, mint kipróbált tanerőre, maga Kovács Ödön is itt akar maradni helyén. Az üresedésben levő tanszékekre nézve pedig úgy intézkedett, hogy három üresen levő rend-s tanszék most, a következő egyházkerületi gyűlésen betölt, s kéri az igazgatótanácsot, hogy a pályázatot hirdesse ki.

Bethlen Gábor azt hitte, hogy csak a jezsuita Pázmány Péter és a „német” ellen kell megvédenie a maga kollegiumát; nem számított arra a képtelenségre, hogy az erdélyi ref. egyház kormányja is valaha vesztére törjön. Pedig úgy van. Az igazgatótanács 1879. óta ismételtlen megzavarta a papképzés békés munkáját azon törekvésével, hogy a Bethlen-főiskola jövedelmeivel annak szerves részét: a theol. akadémiát, Kolozsvárra helyezze át. Felhasználta erre a meglepetést, a közvélemény megtévesztését és a hatalmaskodást egyaránt. Amíg éltek gróf Mikó Imre és Nagy Péter, addig a főiskola szervezetének és vagyonának épsége sértetlen maradt; a közgyűlés 1876-ban kimondotta, hogy Enyeden fejlessék az egyházkerület theol. akadémiáját, mert vagyoni és tanügyi erő van erre. Mikor a közvélemény a vezető férfiak ambíciója és hivatalos pressziója alatt megváltozott: akkor is csaknem egyhangulag nyilatkozott minden közgyűlés az ellen, hogy a Bethlen-kollegium jövedelmei más célra fordítassanak, mint a Bethlen-kollegiumnak az alapító által kitűzött céljai megvalósítására. Az 1889. közgyűlés többsége nem tudott ellentállani annak, hogy egy régi, kipróbált intézet mellett meg ne szavazza egy új, kellő pénzalap és szellemi szükség nélküli theol. akadémia felállítását. De az enyedit nem szüntette meg, erről semmi határozatot nem hozott s igen sok jóhiszemű, békeszerető egyházi férfi úgy gondolkodott, hogy a kolozsvári akadémia megszavazásával nem bántják az enyedi főiskolát vagyonában s a theologiai akadémia is fennmarad a főiskola kebelében. Püspök és főgondnokok biztosították erről a könnyen hívőket s z ó v a l.

Már most mi történt? A főiskolai előjáróság azon felterjesztésére, hogy az üresedésben levő tanszékekre pályázat hirdettessék: az igazgatótanács — a mi értesülésünk szerint — azt felelte, hogy a közgyűléstől csak arra van

TÁRCZA.

Levél a Magyar-Kanahánból.

(Folytatás.)

Nagy igaza volt annak a svábnak, a ki Flandriában azt beszélte, hogy a kétdíznős gazda már a koldusok számába megy. E faluban egyetlen házat sem tudok, hol legalább nyolcz-tíz rüfögő állatot ne növelnének a kés alá. A bírónál tízenegy darabot láttam, szebbnél-szebbet, noha még messze van a levágatás ideje.

— S mit csinál velük? eladja? — kérdém tőle.

— Persze! van is eszemben... Hát tudja-e az ur, hogy mi napjában hatszor eszünk, s mindig hust: egyszer reggel, ekkora darabot ni! (mutatta a tenyerét, melyhez még a kéznyeleből is oda toldott egy félaraszt), aztán tíz felé, délben, uzsonnára és vacsorára. Még a cseléd sem élne meg holmi rántott levesen... Persze, persze! ha az ember dolgozni, gyűjteni akar: megkivánja az ételt, még ha cseléd is... Gyűjteni mi nem tudunk száraz kenyeren!

Hej, de sok mindent gondoltam én magamban e rövid beszélgetés alatt! Ismertem embereket, akik ugyancsak a gyűjtés mellé állottak és pedig száraz kenyér mellett s mégsem tudtak zöld ágra vergődni. Nem biz a, mert nem volt ami visszafizesse fáradságaikat: mostoha, terméketlen volt a veríték áztatta talaj...

Hej, hej! mégis boldogok vagytok ti, hogy itt lakhattok a dúsán fizető Kanahánban!...

A kas óriási épület, kemény téglákra építve, melyre mint talapzatra jön a lécezet. Ez, mint mindenütt, úgy itt is a kukoricza háza. Csakhogy az idén kevés

szorult belé, csak félig telt meg, míg máskor alig tudnak helyet kapni a fölösleg számára. Hiába, rossz időszak járt az idén, a szárazság rajta kapta a kötni akaró görét s többé el sem engedte vagy négy hónapra át, mely idő alatt harmatnál egyéb vizet nem látott e vidék. A mi kukoricza van, az csak a disznók számára való, eladásra senki sem gondol.

E körülmény egy kissé felverte a gabonamékek árát, mely olyan magas, hogy még az öregek sem emlékeznek hasonlóra. A gabona köblét négy forint 80 krra tartják, ami itt olyan retentő pénz, hogy világ végéről beszélnek az emberek. Pedig a buza ugyancsak szépen ereszett. A padlások csak úgy roskadoznak a négysoros szemek rengeteg halmaza alatt.

A svábok magas, szép szál emberek, csak az a kár, hogy borotválkoznak. A fiatal legények magas, karcu alakok, kissé behorpadt mellel, napsütötte szőke arccal, szőke hejjal. Hizásnak nem indul egyik se; nincsrá idejük. E korban a munka mellé kell állniuk, apjuknak segédkezve, vagy megkezdve a lépést, melybe a családi boldogság méze fog összegyűlni. Ha azonban külön tűzhelyet alapítottak, az egymáshoz akasztott földék mellett magukra is akasztanak egy kis hust, egy kis sokat mondó kövérséget.

Az asszonyok magas, szikár teremtesek, meglehetősen hétköznapi arccal, vékony vállal, vékony derekkal. Alig lehet látni egyet-egyét, a kinek arcza virit az élettől, a kinek keble halmái ingerlően duzzadnak a takaró-bluzni alatt. Honnan van ez? magam sem tudom. Talán faji jelleg, mert a sok munka, gond nem ványolják el őket annyira, mint a más vidékek, más emberek asszonyait.

A férfiak öltözte: ráncos száru csizma, a benne elvesző vitézkötéses nadrág, egy rövid spencer, tele vitézkötéssel, mogyoró nagyságu, sűrű behintett ezüstgombokkal. Fejüket kiskarimájú lágy kalap ékíti.

Öltöztetik magán hordja a hatást, melynek kitéve voltak évszázadokon keresztül: a magyar öltözet csábos hatását.

A meglett férfiak mellényt is hordanak, ezüst ptyékkel; a fiataloknál azonban nem szokás — nyáron, mikor is szépen kivarrott, monogrammos fehér ingeiket messziről villogtatják az ember felé. Nyakken-dőt persze Isten ments! hogy hordanának, a mi bizony vétek is volna: nem lehetne tőle meglátni a „kiválasztott” keze munkáját. Pedig hát nem azért dolgozott szegényke.

Az asszonyok, noha vettek át sok mindent, mégis nem nagyon irigylették el a magyar nők öltözetét. Ünnepeles alkalmakkor szár közepéig érő, ezer ráncba szedett, harang alaku selyem rokolyát hordanak — tiszta feketét. Ugyanilyen a kötőjük is, mely hátra hajlik a csipőkön túlra is. Sugár derekukat selyem kabát fedi, mely czombközépig ér alá s a derektól kezdve ép olyan harang alaku, mint a rokolya. Széle rendszeren 2 ujnnyi bársonyba van szegve. Fejükön fekete selyem-kendő.

E komor, rideg, ünnepes színt kölcsönző öltözet annyira általános, mintha törvényszerű volna. Mäsként nem öltözik egyik se. Templomba menet gyászoló közönséghez hasonlítanak, csak éppen hogy hangosan nevetgélnek, hangosan tereferélnek. Öltözetüket kék színű harisnya, meg felcipő egészíti ki, megrontva egy kissé a sok fekete szín ünnepes hatását.

(Folyt. köv.)

felhatalmazása, hogy ideiglenes tanerőkről gondoskodjék s ezt megcselekedte; a pályázatot nem hirdeti ki.

Pedig, amint fennebb irtuk, 1891-ben az igazgatótanács maga hirdette ki a pályázatot s a közgyűlés észrevétel nélkül ejtette meg a tanárválasztást az ideiglenes tanerőkről szóló határozat kelle után két évvel.

Az igazgatótanács bizonyára azt remélte, hogy már senki sem emlékszik az 1891-iki választásra s az enyedi theol. akadémiára nézve a jogfolytonosság 1889-ben megszűnt. A közgyűlésen tehát új harez lesz az igazgatótanács törvénytelen eljárása miatt és a tanárválasztás elintézése végett. Mert a főiskolai elöljáróság napirendre tüzeti ezen kérdéseket. A főiskola két szenátora: Zeyk József és Csató János, a tanárokkal együtt bizonyára kérelmezni fogják a főiskola jogait. Ez kötelességük is, amíg helyöket elfoglalják a kollegiumban.

De a főiskolának nemcsak jog kell; nemcsak jövedelmeinek csonkítatlan élvezetében és szervezetének épségében kell fenmaradni, hanem élet és tevékenység szükséges arra, hogy misszióját folytathassa.

Erre egyfelől rendelkeznie kell a közgyűlésnek, hogy az egyházkerület kormánya ne gátolja többé az enyedi theol. akadémia fejlődését s a kolozsvári akadémia költségfedezetének „különböző, lehető forrásai közül“ hagyja ki véglegesen a Bethlen-főiskola jövedelem-forrásait. Másfelől ne rontsa az intézet jó hírnevét; ne támasszon kétséget annak jövője felől, hanem erkölcsi erejével és tekintélyével támogassa. A társadalom és a mivelte közvélemény pedig régi rokonszenyvüket adják vissza azon intézetnek, melynek annyit köszön a társadalom és a nemzeti mivelődés.

Kálmánista.

Korcsolyázó egyesületünk.

Azt hiszem, nem csak a jelen cikk írójának, hanem a korcsolyázás híveinek általában feltűnt, hogy a míg kisebb-nagyobb vidéki városainkban, mondhatnám, ezen kellemes sport elterjedtségénél fogva némi intelligenciával bíró községekben is, legalább a m. é. decemberétől kezdve, a mikor a fagy állandóbb természetűvé lett, gondoskodnak alkalmas jégpálya fenntartásával a közönség ez irányú kedvének kielégítéséről: addig városunkban, a megye székhelyén, Erdély egyik legintelligensebb közönsége még ma sem korcsolyázhat.

A nélkül, hogy mélyebben akarnék a kérdéssel foglalkozni, megfontolandónak tartom, hogy van-e szükség, van-e kedv s van-e alkalom városunkban a korcsolyázásra?

Az első kettőre nagyon könnyű a felelet. Szükségét érzik az egészséges téli mozgás ezen kedvelt formájának először s mindenkifelett az intézetek ifjúsága, kiknek testi fejlődésére s a mozgásban rejlő őszinte jó kedvére tagadhatatlan jó hatása van. Hisz az okt. ügyi miniszter már évekkal ezelőtt elrendelte, illetőleg ajánlotta minden intézetnek, hogy növendékei számára a téli mozgás ezen neméről gondoskodjék.

De ezen kívül is a ki megfigyelte azt a lelkes hangulatot, mely a mult években jegünkön főképp városunk intelligens hölgyei körében mutatkozott, s azt a fesztelen jó kedvet, mely kedélyes játékra tudta egyesíteni az ifjúságot, vagy kedélyes beszélgetésre a korcsolyázók mamáit, az előtt fölösleges a városi közönség ezen igényét külön motiválni. Sőt ha ez a kedv nem volna meg, vagy kialakítva volna, kötelessége volna társadalmunknak annak felélesztéséről gondoskodni.

Korcsolyázó helyünk azonban oly primitív, oly kevésbé alkalmas arra, hogy azon kedves élénkség, mely a városokat téli időben átjárja, itt nálunk is meghonosuljon, hogy egyenesen erre kell visszavezetni a korcsolyázó kedv és egyesületi élet szünetelését, mondhatnám haldoklását.

Hallomásunk szerint a mult tavaszon lépések történtek, hogy a mostani helyiség alkalmassá tétessék arra, hogy már az első tartósan ígérkező fagyok idején jégpályánk legyen. Hallottunk nagyobb mértékű költség-befektetések tervéről, a terület kiszélesítéséről; hallottuk emlegetni azt is, hogy a jégkészítésnek valami megfelelőbb nemét fogjuk tapasztalni az eddigienél, s végre arról is hallottunk, hogy a helybeli népes intézetek fenntartóival egységre kellene lépni, hogy

nagyobb anyagi erővel messzebbi s fontosabb czélok elérése is lehetővé váljék az egyszerű szórakozásnál.

S ime! nemcsak hogy mindebből semmi meg nem valósult egy hosszú év alatt, hanem a korcsolyázás valódi évadját immár az eső mosogatja el a nélkül, hogy e nemes sport nagyszámu hívei csak egyszer is láthatták volna a jégterületet.

Társadalmi kérdéseket, melyeket a közönség rokonszenyével támogat s melyek iránt jogos igényeket táplál, nem szabad elaltatni s aludni hagyni sem magának a közönségnek, sem a társadalmi élet vezetésére hivatott tényezőknek, sőt még a hatóságoknak sem.

Városi és iskolai hatóságoknak közre kell működni nemcsak az egyesületi élet élénksége s a növendékek testi fejlődése érdekében, hanem intelligens női közönségünk jogos igényeinek kielégítésére végett is, arra a czélra, hogy a korcsolyázás ezután a maga idejében lehetővé tétessék.

LEVELEZÉS.

Zalathna, 1895. jan. 3.

Megkésve, de talán még el nem késve küldöm tudósítáomat a városunkban karácsony első napján megtartott jótékonycélu hangversenyéről. Teszem ezt szívesen, mert Zalathna közönsége ezuttal is fényesen igazolta azt, hogy örömet hozza meg a maga áldozatait, valahányszor az igazi humanizmus gyakorlása a czél.

A hangverseny „Qui Vive“ cz. nyitányval vette kezdetét; négy kézre játszták Köhler Jánosné ó nagys. és Zsitvay Laura k. a. szépen, kedvesen.

Ezt követte Ferenczi István ref. lelkész urnak ez alkalomra irt szép költeménye: „Az Ompoly regéje“, melyet Magyar Ferencz ur adott elő.

Ezután „Népdalokat“ énekelt Petringer Berta k. a., kinek kellemes, kedves énekét Pasch Albert ur kísérete szép cimbalomjátékával.

A műsor második pontja „Az irodában“ című magánjelenet volt, melyet Spaller Józsefné ó nagysága csinosan és ügyesen játszva adott elő.

Liszt „II. Rapsodiá“-ját Zsitvay L. k. a. adta elő, és daczára az e művet jellemző technikai nehézségeknek, feladatát szépen oldotta meg.

Következőleg Spaller József ur tartott humorisztikus felolvasást „Az agglégények“-ről, melyet a közönség nagy érdeklődéssel hallgatott végig.

Végül Spaller J. ur játszott hegedűn Köhler Jánosné ó nagys. zongorakísérete mellett, kiknek szép játékáért, valamint a többi közreműködőknek is elismerő tapsokkal adózott a közönség.

A hangverseny után a fiatalság tánczot rögtönzött, hol a fiatal asszonykák s a még nem öreg urak is jól mulattak tovább.

Az estély tiszta jövedelme meghaladta az ötven forintot s köztudomás szerint abból néhány ipariskolai szegény tanuló látatott el téli ruhával.

A t. közönséghez.

A „Közérdek“-re, mely január elsejével XIV. évfolyamába lépett, új előfizetést nyitunk. Az előfizetési árak a régiek:

egész évre 4 frt,
félévre 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Mindazon t. előfizetőink, kik előfizetésüket f. év január 15-ig a lapunk 1-ső számához mellékelte postalványnyal (a hátralékkal egyidejűleg) be- küldik, azoknak kiadóhivatalunk díjmentesen fogja megküldeni csinosan kiállított falinaptárát.

Cirner J. József,

kiadótulajdonos.

VEGYES HIREK.

— **A miniszterválság véget ért.** Ó Felsége báró Bánffy Dezső képviselőházi elnököt bizta meg a kabinetalakítással f. hó 11-én. Rég nem volt hazánkban ily hosszú miniszterkrisis, melynek bevégezése általában megnyugvást okozhat.

— **Kinevezés.** Végh István pénzügyi fogalmazó, a kataszter vezetője, segédtitkárrá nevezetett ki. 18 évi hű és derék szolgálatnak kiérdemelt elismerése ez előléptetés, melyhez szívesen gratulálunk.

— **Az önkéntes tűzoltóegylet** estélye igen szépen sikerült. Ott volt gróf Bethlen Balint, Müller Mihály, Török Bertalan és ifj. Winkler János protektorokon kívül intelligenciánk s derék polgárságunk javarésze, kik erkölcsileg és anyagilag egyaránt melegen pártolják a derék egyletet. Midőn a protektorok

megérkeztek, a tűzoltó-zenekar rázendítette nótáját s azután tánczra perdült a vidám fiatalság. Reggel 4 óráig tartott a kedélyes mulatság, mely az egylet felszerelése alappjához szép összeget hozott.

— **A téli időjárás,** mely az elmúlt héten esővel és fagygal váltakozott, az ország több részén pedig rendkívüli hóviharokat idézett elő, gazdaközönségünknek nagy károkat okoz. Egy jégmező az egész határ s benn a város utcáin alig lehet biztosan járni. Jó lesz szigorubban intézkedni a járdák takarítása, fűrészpórral vagy hamuval való behintése végett, mert bármilyen kedves legyen a csicsonkázás a gyerekseregnek, ennek nem az utcákon van helye, mit a rendőség, igen helyesen, be is tiltott.

— **A szegény tanulókat segélyező kör estélye** élénk érdeklődés tárgya. Addig is, amíg részletesen referálhatunk, meg kell említenünk az „Énekek éneke“ cz. kis dramolette nagy tetszést keltett előadását, melyet Folyovich Annuska k. a., a közönségünk előtt első fellépésével rokonszenves fogadtatásban részesült Kiss Pál és Belle Lajos urak valóban szépen adtak elő a kis házi színpadon. Baró Bánffy Kázmér, a rendező bizottság gondos elnöke, s a pompás tárgyakkal dusan ellátott tombolat intéző hölgyek, kiket virágcsokokkal lepett meg a figyelmes rendezőség, meg lehettek elégedve fáradságuk eredményével.

— **Introdukczió.** Alvinczről írja levelezőnk: A ki kedves vendéget vár, méltó előkészületeket tesz. Tudjuk ezt mi is, alvincziek, jóllehet azok a bölcs felvincziek minden bölcsességet maguknak tulajdonítanak. De hát ők tehetik, mert a földtekén még valahol aligha ki tudták volna fundálni, hogy a Felvincz városi vásárt a szomszéd vármegye egyik falujában, Maros-Ujvárt lehet és kell megtartani. Ujabbán pedig, a mint híre jár, perbe fogták ifju papjukat, a ki székely letére kife dette a városi tanács által oly sok évtizeden keresztül féltő gonddal befedve őrzött napórát. Hanem mire is készültünk akkora odaadással? Megmondom. A farsangra. És pedig három mulatsággal. Először templom javára mulattunk. Mert mi igen valóságos emberek vagyunk. Templomba ugyan nem sokat járunk, mert úgy vélekedünk: nem azért van 5 felekezetből 11 papunk (2 ugyan nyugalmazott, de hát éppen azért még több ideje jut imádkozásra), hogy még mi is templomba járjunk s imádkozunk. Mulattunk a ref. templom javára decz. 26-án. Meglátszott rajtunk a karácsonyi evangelium hatása. Mintha eltűntek volna az emberi gyengeség által emelt válaszfalak. Mintha áthatott volna a meggyőződés, hogy az ember igazi nemeslehelét szívében hordja, együtt valánk osztálykülönbség nélkül. Az öreg Kóka javított bundájával zenelt dicséretre méltóan. A táncz csak a hajnali órákban ért véget. Tánczolt 60—65 pár. Az anyagi siker is kitünő vala. Jött ezután decz. 29-én a 2-ik mulatság, tanubizonyosságul annak, hogy megbántuk karácsonyi viselkedésünket. A selymes ruhát mégse érintse por, gondoltuk magunkban. Csináltunk aztán a kath. temető javára olyan válogatott közönséggel dicsekvő táncmulatságot, hogy a négyeseket 8—10 pár tánczolta. A jó kedv különben a legmagasabb régiókban járt. Az asszonyok, menyecskék, leányok mind szebbnél szebbek, kedvesebbnél kedvesebbek valának. Elősorolnám nevüket, de tiltja a szerénységük. S a tánczosok? oh, ezek mind hősök s daliák; javarészben a gyulafehérvári ezred deli szép tisztjei. Tersichore is aranygallért osztogathatna nekik! Mert a tánczestély igen zárt körű vala, a kassa is nagyon zárt körben mozgott. És jött harmadiknak január 6-án hangversenye a „Dal-és Zeneegylet“-nek. Törekvő, szép fejlődésnek indult egylet ez. Szépépt lelkesülő leányok, ifjak, férfiak s őszbe vegyültek kis serege. A polgári elemnek ugy szólnán önképzőköre. Összegyűlnek hetenként többször, hogy a dal s zene nemesítse szívüket, hogy kedves szórakozást teremtsenek önmaguknak s a közönségnek. Az elmúlt évben is többször szerepeltek hazafias és egyházi ünnepélyeken, istentiszteleteken. Folyó január 6-án pedig válogatott műsoru hangversenyt adtak. Énekelt több darabot a egyes- és férfiak, felolvasott Benedek Károly ref. lelkész, szavalt Apáty Sarolta és Balázs Gergely. Mindenik szám kitünően sikerült. Éljen-, ujrázás- s tapsból kijutott mindenkinek bősséggel. A működő tagok buzgalma mellett azonban halálal s elismeréssel kell megemlékeznünk kis városunk lelkes közönségéről, mely nemcsak erkölcsi, de anyagi támogatással is lehetővé teszi az egylet fennállását s működését; továbbá a buzgó és szakavatott karmesterről, Apáthy Miklósról. Ime, tekintetes szerkesztő ur, ezekben beszámoltam farsangi előkészületünkről.

— **Az alvinczi ev. ref. egyház javára** 1894. decz. 26-án rendezett tánczestélyen felülízetni kegyesek voltak: Baró Horváth Ödöné szül. gróf Rhédéy Johanna 3 frt, Pataky László 1 frt, alsó-nemesváradjai Glück Sámuelné 2 frt, Kocsis Gizella k. a. 1 frt 50 kr, Damó Vilmos 1 frt, alsó-nemesváradjai Glück Mórné 1 frt, Éder Erzsébet 1 frt, Tankó József 1 frt, özv. Antal Jánosné 1 frt, Kovács Sámuel 50 kr, Benedek Károly 50 kr, Nagy Sándor 50 kr, özv. Kövér Lajosné 50 kr, Batta Mihály 20 kr, Benedek Sándor 30 kr. Összesen 15 frt. Fogadják a kegyes szívü felülízetők e helyen is egyházközönségünk és magunk hálás köszönetét. Benedek Károly, elnök. Butyka Leopold, pénztáros.

— **Gyászír.** Soós Nagy Ferenc csekelaki körjegyzőt és nejét született Tölgyessy Izabellát súlyos csapás érte: 3 1/2 éves kedves kis leánykájuk Blanka 1895. január 2-án elhalt és igen nagy részvét mellett temettetett el.

— **A legszebb ajándékok.** A vidéki közönség, mely mostanában tömegesen rándul fel Budapestre, hogy karácsonyra és újévre bevásárlásokat tegyen, a különböző csabító hirdetések között alig tud választani, alig tudja magát elszánni rá, hogy mit vegyen övének. A kirakatokban szebbnél szebb tárgyak láthatók, de talán valamennyi között legszebbek a Sternberg és Testvére-féle Kerepesi-uti hangszer ipar telep kirakatában láthatók. Egy egész házat foglal el a nagy vállalat, dúsán felhalmozva úgy a földszinten, mint az emeleten a legkülönfélébb zenekarbeli s műkedvelői hangszerek az összes réz és fa-fuvó, verő és vonó hangszereken kívül zseniális kombinációjú dísz és játékhangszerek, harmonikák és harmonikumok mechanikai zenélő művek, magától játszó zeneeszközök, melyeken egész operákat lehet lejátszani, zenélő madarak, melyek a legszebb dalokat füttyölnek stb. stb. Egyik legszebb s legérdekesebb tárgya az egész ipartelepnek egy nickelből készült karácsonyfaállvány, mely ünneplés zenekíséret mellett lassu ütemben forgatja a karácsonyfát. Ára 25—32 frt, ennél szebb karácsonyi ajándék alig képzelhető. Az üzlet maga valóságos látványosságot képez, melyet a közönség csoportokban néz s különösen este kelt feltűnést, midőn az egész ipartelep villamos fényárban uszók, megvilágítva az egész térséget. Ez a kereskedés a fővárosban annyira népszerű és kedvelt, hogy mostanában mindig zsúfolva van, a személyzet alig győzi kiszolgálni a közönséget.

A legszellemebb lap.

A fővárosi újságok konkurrencziája óriási. Valahányszor egy-egy új lap jelenik meg, a hitetlenek mindig hitetlenül csóválják a fejüket, hogy honnan tud ez előfizetőket szerezni. És mégis szerez, mert egy-egy új és érdekes lap teremt magának mindig új közönséget. Csak azon fordul meg a dolog, hogy van-e a szerkesztőnek elegendő intencziója ahhoz, hogy tudjon valami újat, érdekeset teremteni. Persze, hogy chablon-szerű és unalmas új újságért senki sem fogja ott hagyni a régi jó lapját és ez az oka annak, hogy egy csomó új vállalat nem tud sehogy sem prosperálni. Ekkor azután az első dolog szidni a közönséget, amely nem karolja fel az új vállalatot. Pedig annak a szegény közönségnek igaza van. Helyes és jó érzelme van a magyar közönségnek arra, hogy a rossz dolog ne érdekelje, ellenben a jó és érdekes újítás iránt rokonszenvvel viseltessék és azt támogassa. Legalább azt mutatja az az óriási érdeklődés, melylyel a magyar közönség az ő legregibb szépirodalmi napilapjának, a „Fővárosi Lapok“-nak átalakulását és megővített újabb alapokra való fektetését fogadta.

De hát ezt az érdeklődést nem is lehet csudálni. Az új szerkesztő: Porzolt Kálmán, maga köré gyűjtve a mai magyar irodalomnak úgy szólván minden számottevő munkáját — nap nap után olyan lapot ad a közönségnek kezébe, mely teljesen konkurrenczián kívül áll. Napról-napra újabb meglepetéseket szerez, érdekes irodalmi és politikai csemegékkel látja el a lapot, a legteltesebb francia leleményességgel, anélkül, hogy a nemzeti talajt kieresztené a lába alól s anélkül, hogy nemzeti jellegét elvesztené a lap. Az irodalmi s művészeti körökben, a kávéházakban s a legelőkelőbb társaságokban nap nap után eseményszámba megy a lap minden egyes száma, melyben amellet, hogy a szépirodalmi rész egy nap is annyit, sőt többet foglal magában, mint akármelyik szépirodalmi heti lapban — hát a mellettel telve van az aktuális eseményeknek szellemes, könnyed és irodalmi értékű feldolgozásával.

A „Fővárosi Lapok“ újalakításának rövid ideje alatt is, december 16-ika óta, mióta terjedelme politikai tartalommal is megővült, teljesen kiérdemelte az a címet, melyet adtak neki: az ötletek újsága címét. Mindjárt első számában pompás ötlet volt adni a király ama tollának hü mását, melylyel az egyházi-politikai törvényjavaslatokat szentesítette. Karácsonyi mellékletül pedig a kiválóbb magyar íróktól közölt egy csomó kis szindarabot, melyeket a családokban, otthon, pompásan elő lehetett adni. A „Műkedvelők színházá“-nak (ez volt a lap karácsonyi mellékletének a címe) akkora kelete volt, hogy a megjelenés napján a déli órákban már a főváros egy elárusító helyén sem lehetett kapni egy karácsonyi számot sem.

És az is kitűnő ötlete volt a lapnak, mikor üres és elcsépekl reklámhirdetések helyett, teljesen a fővárosi színházak színlapjainak mintájára és ugyanazokkal a betűkkel, családásig hü színlapokat nyomtatott, melyeken az előadó személyek neve helyett a lap munkatársainak neve szerepelt. A „Fővárosi Lapok“ színlapjának kiragsztása napján az egész főváros ezekről az ötletes színlapokról beszélt, s egyes színlapok előtt valóságos csoportosulások voltak. Most legutóbb pedig a farsang kezdetére, Vízkereszt vasárnapjára, egy a magyar literatúrában páratlanul álló számmal kedveskedett olvasóinak. A lap külön mellékletkép

adott egy illusztrált táncrendet, melynek minden számát a magyar irodalom jelesei írták. A csárdást: Ágai Adolf, az első négyest: Porzolt Kálmán, a tipegőt: Endrődy Sándor, a cotillont: Hevesi József, a mazurkát: Lipsey Ádám, a II-ik négyest: Vértessy, a ker-ringőt: Makai Emil, a szünórát Abonyi és így tovább. A táncrendben az írók autogrammjai voltak s ezenkívül minden egyes dolgozatot külön illusztrált Faragó, ez idő szerint a legkitűnőbb magyar illusztrátor, aki a „Fővárosi Lapok“-nak állandó rajzolója. A lap teljesen új nyomokon halad s szerkesztősege, összehozva a magyar írók legjelesebbjeiből — nap nap után újabb kellemes és érdekes meglepetéseket szerez az olvasóinak, úgy, hogy a magyar hirlapirodalom valósággal dicsőségét űlheti ebben a lapban, mely az első igazán modern előkelő magyar újság.

Szerkesztőség :

Dr. MAGYARI KÁROLY. **TÖRÖK BERTALAN**
Kiadó: **CIRNER J. JÓZSEF.**

Nyomatott Cirner J. József könyvnyomdájában Nagy-Enyeden.

Henneberg-selyem

esakis akkor valódi, ha közvetlen gyárból rendelik — fekete, fehér és színeseket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenkint — sima, esikos, kockázott mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) stb. postabér- és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat posta fordultával küld: **Henneberg G.** (es. k. udvariszállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba ezüzettt levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

365. szám 1894.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. törvényszék 1894. évi 51349—94. számú végzése következtében dr. Reiek Ferenc budapesti ügyvéd által képviselt Erber Adolf és társa cégé javára m. újvári Simon Pál ellen 80 frt s jár. erejéig foganatott kieltézési végrehajtás útján lefoglalt és 360 frtra becsült, a foglalási jegyzőkönyvben 1—3. tételszám alatt előforduló 1 drb. bivalbika, 1 drb. tehén és 2 drb. bivalból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatulnak.

Mely árverésnek a marosújvári kir. járásbíróaság 1293—1894. számú végzése folytán 80 frt tökékövetelés, ennek 1894. évi április hó 15-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 20 frt 10 krtban bíróilag már megállapított költségek erejéig Maros-Ujvár községében, a községgházánál leendő eszközzésére, 1895. évi január hó 23-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hi-atnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. évi t. cz. 107 és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatul.

Kelt Maros-Ujvárt, 1894. évi december hó 27-én.

Dergán János,
kir. bírósági végrehajtó.

4174—894. tkv.

Arverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíróaság, mint telegkönyvi hatóság által közzé tetetik, hogy a nagyenyedi kisegítő takarékpénztárnak Krisán Juon elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 150 frt töké, ennek 1894. évi március hó 20-ik napjától járó 8% kamatai, 20 frt 70 kr végrehajtási, már megállapított, valamint jelenlegi 8 frt 65 kr és a még felmerülő költségek kielégítése végett végrehajtást szenedő Krisán Juonnak az alsó-gáldi II. rész 4. sz. tjkvben foglalt A + 7, 8, 9., 50/1., 67., 82/1., 89/1., 97/2., 106, 119/1., 127a/2., 129/3., 151., 156. és 176. hr. sz. alatti ingatlanaira 1743 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetett.

Az árverés 1895. évi február hó 4-ik napján délelőtti 10 órakor fog megtartani Alsó-Gáld községgházánál.

Árverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlanok becsáranak 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételárt az árverés jogerőre váltta után 3 egyenlő részletben 15, 30, 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamataikkal együtt, a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint telegkönyvi hatóságnál és Alsó-Gáld község előjáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbíróaság, mint telegkönyvi hatóság.
Nagy-Enyed, 1894. szeptember 11.

Csernátóni Vajda Péter,
kir. bíró.

Sz. 3083—894 tkvi.

Árverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbíróaság mint telegkönyvi hatóság által közhírré tetetik, hogy Abrudbánya város tisztí ügyésze által képviselt kiskoru Tobias Hortensia, Tobias Oktávián önkéntes bírói árverése iránti ügyében az abrudbányai kir. járásbíróaság területéhez tartozó abrudbányai 73 számú tjkvben foglalt következő ingatlanokból, nevezetesen kiskoruk felelése: 1. s. 900/1. hrsz. faház, 901. hrsz. házkert, 900/2. hrsz. emeletes faház ká. 1012 frt 50 kr, bp. 101 frt 25 kr és tartozékai az abrudbányai kir. tkvi hatóság helyiségében a megtartandó nyilvános árverésen 1895. évi február hó 12-én d. e. 10 órakor a kikiáltási ár 10%-ának a bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett, a kikiáltási áron alul is el fognak adatul.

Vevő tartozik a vételárt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt ugyanazon naptól számítandó 6%-os kamatokkal együtt a gyulafehérvári kir. adó-, mint bírói letéti pénztárnál az 1881. évi 39425 sz. igazságügyminiszteri rendelet értelmében lefizetni.

E hirdetményvel kibocsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen hatóság és Abrudbánya város előjáróságánál tekinthetők meg.

Abrudbányai kir. telegkönyvi hatóság.
Abrudbányán, 1894. november hó 21-én.

Weresz,
kir. albró.

Sz. 3095—1894. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbíróaság, mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Wagner Sámuel végrehajtónak Haezegán Jónné hágyatéka végrehajtást szenedő elleni 60 frt töké és jár. iránti végrehajtási ügyében, valamint esatlakozó Albina n.-szebeni takaré és hitelintézetnek 55 frt töké és járul., és Auner Mihály javára 226 frt töké s jár. kielégítése végett az 1881. évi LX. t. cz. 144 §. alapján és a 146. §. értelmében a vizaknai kir. járásbíróaság területén levő sorostélyi 109 sz. tjkvben A + 2—13., 15—18., 20—24. rend, 562., 611., 615., 773., 1007., 1033, 1199., 1412., 1538., 1677., 1719., 1750., 1751., 1897., 1898., 2283., 2284., 2392., 2402., 3158., 3513., 3612., 3671., 3769., 3770., 3771., 3868. hrsz. a. felvett és Suciú Mária férj. Hatzegán tulajdonát képező ingatlanaira az árverést 1058 frt ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi március hó 8-ik napjának délelőtti 10 órája, Sorostély községgházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatul fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében, a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróaság, mint telegkönyvi hatóságtól.
Vizaknán, 1894. évi december hó 16-ik napján.

Szentmiklósy József,
kir. albró.

370. szám 1894.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. törvényszék 1894. évi 51350—94. számú végzése következtében dr. Reiek Ferenc budapesti ügyvéd által képviselt Druker Mór budapesti cégé javára m. újvári Gelb Salomon ellen 312 frt 85 kr s jár. erejéig foganatott kieltézési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 414 frt 50 krtba becsült, a foglalási jegyzőkönyvben 1—37. tétel sz. alatt előforduló férfinha-árak és butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatulnak.

Mely árverésnek a m. újvári kir. bíróság 1292—1894. számú végzése folytán 312 frt 85 kr tökékövetelés, ennek 1894. évi március hó 15 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 68 frt 30 krtban bíróilag már megállapított költségek erejéig M. Újvár községében a végrehajtást szenedő kereskedésben leendő eszközzésére 1895. évi január hó 24-én napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz venni szándékozók oly megjegyzéssel hi-atnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatul.

Kelt M. Újvárt 1894. évi december hó 27-én.

Dergán János,
kir. bírósági végrehajtó

Sz. 3094—1894. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbíróaság, mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Precup Juon hágyatéka végrehajtónak Tatu Rentya és társa végrehajtást szenedő elleni 20 frt 93 kr töké és jár. iránti végrehajtási ügyében, valamint esatlakozó Dr. Pacurár Istvan javára is 94 frt 52 kr töké és jár. kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144 §. alapján és a 146. §. értelmében, a vizaknai kir. járásbíróaság területén levő kis-enyedi 98. sz. tjkvben A + 2., 4., 6—11., 13—18. rend, 704., 777/2., 1202., 1603., 2369/2., 2552., 2671/3., 3047., 3540., 3549., 3627., 3715 a) 3851. és 4098. hrsz. alatt felvett és Tatu Rentya és neje David Anna tulajdonát képező ingatlanaira az árverés 491 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi március hó 8-ik napjának délelőtti 10 órája Kis-Enyed községgházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatul fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10%-át készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróaság, mint telegkönyvi hatóságtól.
Vizaknán, 1894. évi december hó 16-ik napján.

Szentmiklósy József,
kir. albró.

Markovits Lajos
órás és ékszerész

Nagy-Enyeden, az új leányiskola épületében.

Ajánlja a n. é. közönségnek dusraktárát: min-waldi fali órákból. Ameddennemű jól szabályozott schwetel arany, ezüst és nickel férfi-és női zseborákból, bé-3 forinttól kezdve.

Nagy raktár a m. kir. fémjelző hivatal által hittelesített mindennemű arany, ezüst és drágakő

ÉKSZEREKBŐL,
urymint lánczok, karékek, gyűrűk, függők, mell-tük. Dus választék

szemüveg és csipetőkben

concar, convec és perizkop üvegekkel. A szemüveg viselő részére szemmérő (optometer) áll rendelkezésre.

Nagy raktár mindennemű valódi és china-ezüst evőeszközök és diszlárgyakból.

Kiválóan alkalmas
karácsonyi és újévi ajándéknak.

Mindenféle óra és ékszer, valamint szemüveg javításokat jutányos árban elvállal és gyorsan eszközöl. Töle vásárolt, avagy nála javított órákért jótállást vállal. Vidéki megrendeléseket pontosan és lelkiismeretes eszközöl.

6—12

Árverési hirdmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. törvényszék 1894. évi 45928-94. p. számú végzése következtében dr. Reiek Ferencz budapesti ügyvéd által képviselt Erber Adolf és társa cég javára m.-ujvári Simon Pal és Salamon és Mandl cég ellen 153 frt 1 kr s jar. erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás utján le- és felülfogalt és 680 frtra becsült, a foglalási könyvben 2-3 tétel sz. alatt előforduló 10 vég nőt szór szövet és 14 db fűszer gyötesből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a marosújvári kir. járásbírószág 1291-1894. számú végzése folytán 153 frt 1 kr tökélettel, ennek 1894. évi május hó 15-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 35 frt 90 kban bíróilag már megállapított költségek erejéig Maros-Ujvár közösgben a községáznál leendő eszközésére 1895. évi január hó 23-ik napjának délelőtti 9 óraja határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. évi t.-ez. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Maros-Ujvárt, 1894. évi december hó 27-én.

Dergán János,
kir. bírósági végrehajtó.

12-12
KITŰNŐNEK
és
MEGBIZHATÓNAK
ISMERT

Véd jegy

BORKIVONATUNKAT

melegen ajánljuk.

Eredeti gyári árjegyzék szerint kapható Nagy-Enyeden

Bisztricsány Lajos Winkler János
Pallos Gyula
fűszerkereskedő cégeknel.

Valódiságért az alant jegyzett igazgatóság szavatol.

Tokaj-Hegyaljai Cognacgyár Részvénytársaság S.-A. Ujhelyben.

Dr. Nyomárkay Ödön, Székely Elek,
Zemplénmegye közorház orvosa. ügyvéd.

Figyelem a fentti véd-jegyre!

Mindenféle épületfa,
deszka, lécz, zsin-
dely, gerenda és
szarufa, továbbá minden fajtájú
tüzifa különböző hosszúságban,
vagy rövidre vágva és hasítva, állandóan
olesón kapható

KLEMM PÁL czég
fa-raktarában

Nagy-Enyed, Szent-Király-utca 72—78. sz. a.

Fenti fa-anyag nagyobb mennyiségben
bérmentve minden vasuti állomásra is száll-
littatik.

Nagy-Enyeden, a vevő kívánságára, a
vásárolt anyag házhoz vagy az építés szin-
helyére szállítható.

2-12

Védjegy.
Védjegy.
Védjegy.

Mária-
czelli

Gyomor-
cseppek

nagyszertén hatnak gyomor bajoknál. nélkülözhetetlen és általános ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felhajtás, savanyu. felbőffögés, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkákiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörögés, szűkülés.

Hathatos gyógyszernek bizonyult fejjájánál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomorülsőterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámoroidoknál.

Említt bajoknál a **Máriaczelli gyomor cseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utatissal együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerháza **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: "Valódiságát bizonyítom".

A **Máriaczelli gyomor cseppek** valódián kaphatók.

Kovács József
gyógyszerésznél
Nagy-Enyeden.
Schieszl Károly
5-28 gyógyszerésznél
Balázsfalván.

HIRDETÉSEKET

jutányosan számít
a kiadó hivatal.

Alapítató: 1865. Sürgőnyezim: **Dietrich** Budapest.

DIETRICH és FIA

ezelőtt Dietrich és Gottschlig
cs. és kir. udvari szállítók,

tea, rum, cognac és palaczkőr nagykereskedők
BUDAPESTEN.

Központi iroda: IV. régi posta-utca 10. sz.

Fiók raktárak: IV. váci-utca 12. sz. „Peking városához”,
a korona kávéházzal szemben.
IV. ligyó-tér 1. szám „A tea növényhez”,
VI. Andrassy ut 33. „Moszkva városához”,
Andrassy-ut és nagymező-utca sarkán.

Átviteli pinczék és raktárak: X. Kőbánya, fűzér-utca 30. sz.
Városi palaczkőrraktár: IV. aranykéz-utca 1. sz.

Közvetlen behozatali I. ső rendű **Jamaica rum, francia cognac** (C. Duvergey Taboureau) és francia, még hollandi (B. Vin Lucas Bois) **likörök**. Kiválóan ajánlhatjuk utóérhetetlen és 30 év óta kikeredveltségnek örvendő **tea vegyítékeinket**, mint: **Mandarin vegyíték, császár vegyíték, moszkvai vegyíték, király vegyíték** és **u. v. vegyíték** o. e. 3 frtól 12 frtig 1/2 kilonként.

JAMAICA RUM
20, 35 és 1 1/10 liter tartalmazó palaczkokban 25 krtól o. é. 6 frtig.

BRASILIAI RUM
védjegyünkkel ellátott palaczkokban, 1 itr. frt 1.25 kr. 70 centiliter 68 kr.

COGNACOK
francia 70 centiliteres palaczkokban 1 frt 20 krtól 12 frtig. **Francia cognac saját czimkéinkkel és védjegyünkkel**, czégünk különlegessége, 74 centiliteres palaczkokban, 4 frtól 18 frtig.

A legkisebb rendelmények is gyorsan és legnagyobb figyelemmel eszközöltetnek. Ismételadók, szállodás és kávék urak részére külön kedvezmények. Levelezőlappal kívánt kimerítő árjegyzékeink azonnal ingyen és bérmentve elküldetnek.

11-12 Főraktár Nagy-Enyed és környéke részére
Bisztricsányi Lajos urnál

Legelő bérbeadás.

A m. kir. állam kincstár tulajdonát képező nagysármási uradalomban 336+364 együtt

700 kat. holdnyi kitűnő legelő-terület

1895. évi január 21-én d. u. 1 órakor tartandó árverésen, illetőleg zárt ajánlati verseny útján 1895. év szeptember végéig bérbe fog adatni.

Zárt ajánlatok 50 kros bélyeggel és négyszáz forint bántpénzzel, alóírt hivatalhoz küldendők, illetőleg Nagy-Sármáson adandók át az árverés megkezdése előtt.

Bérleti szándékozók a Nagy-Sármáson (p. és vasutállomás Bald) lévő hivatalnokok utmutatása mellett megtekinthetik a bérbeadandó területeket.

A m. kir. áll. bikanvelő-telep felügyelősége
Torda (Erdély) posta és vasutállomás

3-3

Olcsó hus.

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy 1895. január 1-től kezdődőleg húsarüzletemben a húst a következő leszállított árakon árusítom:

1 klg. első osztályu marhahus	—	30 kr,
1 „ másodosztályu „	—	26 kr,
1 „ első osztályu borjúhus	—	26 kr,
1 „ másodosztályu „	—	22 kr,
1 „ sertéshus	—	40 kr.

Remélve, hogy ezen rendkívül jutányos árak mellett a t. fogyasztó közönség még nagyobb mértékben fogja fokozni szives támogatását czégem iránt, vagyok és maradok

Nagy-Enyeden, 1894. decz. 31.

tisztelettel

INCZE ISTVÁN.

Egy jó házból való fiu, mint tanoncz üzletemben felvétetik.

3-3